

Natalia Bėdyga

DOI: 10.21858/msr.49.02

Nr woluminu: 49

[Wróć do wydania](#)

[Wróć do listy wydań](#)

Celem artykułu jest analiza roli odporności społeczności w sytuacjach kryzysowych i niepewności. Analizie poddano dwa przykłady reakcji społeczności na bezprecedensowy kryzys humanitarny i uchodźczy wywołany inwazją Rosji na Ukrainę 24 lutego 2022 r. Analizowane społeczności znajdowały się w dwóch przygranicznych obszarach Polski: północno-wschodnim - w regionie przygranicznym zwanym przesmykiem suwalskim, oraz południowo-wschodnim - w Bieczu, znanym też jako „Mały Kraków”.

Podstawowym celem analizy było lepsze poznanie podstawowych wymiarów odporności społeczności w celu zbadania ich wpływu na reakcję na wspomnianą sytuację kryzysową. Jednym z tych wymiarów jest sprawczość, która ułatwia dostosowywanie się do zmieniających się warunków, zarówno na poziomie pojedynczych osób, jak i społeczności [Inglehart, Welzel 2009]. Drugim elementem odporności społeczności, jak też istotną częścią proaktywnego etapu zarządzania kryzysowego, jest gotowość cywilna, rozumiana jako możliwość utrzymania procesów kluczowych dla funkcjonowania społeczeństwa, zapewnienie dostępności do podstawowych zasobów i zdolność aparatu państwowego do funkcjonowania w sytuacji kryzysowej [Zekulic i in. 2017].

[MSR_49_02_BėdygaPobierz](#)